

lene bang

fede mor

Digte

FORLAGET KRAKA

fede mor

© Lene Bang og Forlaget Kraka

Esbjerg 2023

Forsideillustration: Anne Bang

Bogen er sat med Libre Caslon hos lindakongerslev.dk

Trykt hos booksfactory.dk

ISBN 978-87-972172-8-3

1. udgave, 1. oplag

Enhver kopiering fra denne bog må kun ske efter lov
om ophavsret 14. juni 1995 med senere ændringer.

Til mine rejsekammerater
Henrik, Anne, Cagla, Vivi og Jeanette

Fordi I findes
findes dette

www.forlagetkraka.dk

Forlaget Kraka · Kirtubølvej 75 · 6705 Esbjerg Ø

indhold

prolog	8
den smukke have	9
trampolinen	10
sytten	11
fede mor i fakta	12
fede mor og søster	14
tinghuset	15
fede mor flækker	16
august	17
farfar	18
fede mor til tupperware	19
bent	20
fede faderløse mor	21
tak fordi du deler	22
drøm	23
bestik	24
mando ergo sum	26
fede mor er intellektuel	27
flyt fede mor	28
spisedigt	30
tellet	33
til britta	34
ting jeg æder	36
-tægt	37

intermezzo	38
far	40
krænker	41
fede mor som tykaktivist	42
ting jeg hader	44
banegård	45
fede mor er hulken	46
hunden	47
manual for et menneske	48
fede mor er sjov	50
fede mor i mørket	52
om natten	54
op	55
ned i kassen fede mor	56
slut	57
som lone siger	58
skilsmissematematik	59
fede mor flyver	60
foran	62

prolog

jeg vil skrive poesi
højtravende højpandet højstemt lyrik
men ungerne råber i haven

jeg vil granske min sjæl
for dens mytiske mørke
afsløre kontroversielle hemmeligheder
som ingen har hørt
og ingen ønsker at høre
men kæresten står
og svinger insisterende med sit underliv
og spørger om vi skal do it

jeg hader det udtryk
jeg hader min kæreste
jeg hader mit liv

det er banaliteter
ikke poesi

den smukke have

fucking æbletræ
så står du bare der
som om du er naturens ottende vidunder
venter bare
på at du kan tabe dine alt for sure æbler
ned i min have
så de ligger der
og rådner
fyldes med latterlige irriterende insekter
jeg samler dem fanne ikke op

trampolinen

i haven står en trampolin
småborgerlighedens arena
for kampe og klovnerier
jeg plejede at hoppe
men nu er jeg for fed
så nu hopper børnene alene
indtil de bliver for fede
som deres forældre
og forlader trampelyset
for altid
til fordel
for pøbelpladserne

sytten

første gang
var med en ældre mand
han var ældre
dengang
end jeg er i dag
jeg er 39

jeg var 17
fuld
for fuld til at vide
om det overhovedet lykkedes

han var gift
jeg var 17
for gammel
til at være jomfru
for tyk
til at 17-årige drenge
ville elske
(med)
mig

jeg var 17
jeg var fuld
jeg er 39
han var ældre dengang
end jeg er i dag
jeg var 17

fedede mor og søster

fedede mor og slanke søster
er gået hver sin vej
slanke søster gik den vej hun ville
fedede mor gik den vej hun skulle
slanke søsters vej gik ud i verden
fedede mors vej gik ind i systemerne
slanke søster kom hjem med to hunde
og et ekstra sprog
fedede mor kom aldrig ud igen

tinghuset

vi købte et hus
et stort hus
så mange rum
vi fylder huset med ting
brugsting nipsting legeting
ord
vi aldrig bruger
hober sig op
sluger ting
gemmer ting
glemmer
ting
ned i mine lommer
på mine skuldre
kæmper bag mine øjne og ører
pladsløs rumtræng
så vi bygger til
gåindskab
carport
samtalekøkken
ting
ting
ingenting

fede mor flækker

fede mors hud sprækker
blålilla rynkede lyn

allerede før konfirmationen
kunne hun ikke være i sin hud
den sved og strammede
om alt det
der var indeni hende

kroppen hviskede
med lange krøllede udåbstejn

og ingen hører
at kroppen hvisker endnu

august

smelter
fedtet løber
mellem gulvbrædderne

i koldere timer
når mørket kommer
stivner fedtet
en klistret hvid hinde
sætter hvide sneglespor
under mine fødder

sneglefedtet viser ruten
fra sofa til køleskab
og tilbage

finder aldrig ud
for jeg har spist brødkrummerne

farfar

da jeg var lille
var han alting

så blev jeg større
farfar blev mindre
kræft

og mit billede
smuldrede

patriark
tyran

råbte kone
efter farmor

råbte ad sine sønner
mobbede
nedgjorde
forlod

ud af tre

har en forladt drømmen
en forladt verden
og en forladt mig

fede mor til tupperware

fede mor er inviteret til tupperwareparty
hun hader tupperware
småborgerligt
kvinder der mødes
over deres elendige madrester
og deres elendige mænd
fede mor har aldrig rester

fede mor vil have en tupperwareboks
der er lys- og lydtæt
hvor hun kan opbevare
sit forsømte liv
så det holder sig friskt
til hun er stærk nok
til at bruge det til noget
andet

fede mor hader tupperware
men hun kan godt lide parties

bent

klamme perverse lillebitte
dit sleske smil
er klistret
i min skraldespand
ryger aldrig med ud
selvom jeg tømmer
igen og igen
kys fra børn
for sodavand
øjne
altid
lige klappe mig i røven
smile dit smil
der sagde alt for lidt og alt for meget
på samme tid
du måtte ikke
røre min krop
du må ikke
være min historie

fede faderløse mor

hendes første far er væk
eller
hun ved hvor han er
men
han taler ikke med hende
eller
han må ikke
for sin kone
som lider af voldsom selvcentrering
eller
det er nok mest dem omkring hende
der lider
lanefar døde
han havde travlt
og drak livet stærkt
nu er han forstenet
så nu er der ingen
far

tak fordi du deler

asparges får tis til at lugte
jeg elsker den lugt
og at vide
at den kun er min

armhulen dufter
en sødlig odeur
af indsats
og uvasket tøj

min ånde er vidne
om hvad jeg har spist
og jo mere det stinker
jo bedre

drøm

drømmer
gryden koger
dampen skal ud

fuld af kogende fedt
på kroppen
videre til børnene
det brænder
de råber
hvorfor

vågner
med sved i alle folder

i køkkenet
konstant kogende gryde
aldrig mere
låget af

bestik

jeg har lavet pizza

du sætter dig ved bordet med din telefon

spørger om vi ikke skal have kniv og gaffel

du spørger på den der måde

beordrer mig til at hente kniv og gaffel

og bebrejder mig for ikke at have gjort det af
mig selv.

du går meget op i bestik

særligt når vi spiser burger

du tvinger

med sure miner

drengen til at spise burgeren

med kniv og gaffel

for han kan jo ikke spise ude

uden at bruge bestik

siger du

til mig

foran ham

han bliver vred

men siger ingenting

alle siger ingenting

kun stilheden skriger

som dengang du blev sur

da jeg spiste en burger med fingrene

det var ikke feminint

jeg skulle have bedt dig

om at holde din fucking kæft

jeg skulle have mast burgeren mellem fingrene

til den gik i stumper og stykker

jeg skulle have spist stumper og stykker

med fingrene

og suttet dem rene

smaskende

uden papir

med dressing og fedt ned ad hagen

jeg skulle have sagt noget

men jeg rejser mig

henter kniv og gaffel

og du spiser din pizza

med fingrene

mando ergo sum

der er jo ikke noget at sige til
at jeg er blevet så fed
med alt det
brød jeg har spist til
alt det
jeg har bidt i mig
alt det
jeg blev spist af med
og alle de kvalmende kameler
jeg har slugt

fede mor er intellektuel

i fede mors reol står shakespeare's samlede værker
på engelsk
i hardback
naturligvis
fede mor har kun læst få af williams sonetter
og ét af hans dramaer (det er vistnok mæcbeth)
men bogen står så flot der i reolen
hvis nogen kigger

flyt fede mor

fede mor flygter
fra et parforhold
der ikke fungerer
fra en mand
hun ikke elsker
fra en hverdag
uden plads

hun flygter ind i skærme
ædelflip
uendelige rækker af ord

men hun flytter ikke

flyt nu for fanden
trygler hun sig selv
men intet sker

for hvad med børnene
huset
og den åndsvage hund

så hun flytter ikke

men så en dag
hvor efterårsbladene skal fejres op
får hun alligevel sagt det

hun vil flytte

han lytter
græder
siger at alt skal blive anderledes
der er jo også børnene

så fede mor flytter ikke
kun sit fokus

spisedigt

i starten var det kun hendes negle
hun syntes først at det var ubehageligt
men så slap hun da for selv at klippe dem
sådan levede de fint i mange år

en dag
var neglene ikke længere nok
han begyndte at nippe til hendes fingerspidser
hun trak fingrene til sig
men da hun så hans sårede sultne blik
lod hun ham gøre det
hvem har også brug for fingerspidser
tænkte hun
og han giver mig jo så meget

gradvist måtte hun opgive ting
de korte fingerstumper kunne ikke længere
spille på klaveret
eller holde på en blyant
så ordene forsvandt
men det gjorde ikke så meget
for han havde masser af ord
der var bedre end hendes

han blev større
mere sulten
og hun nød jo

at han syntes hun smagte dejligt
men hun skulle jo bruge sine hænder
og arme
til at være nyttig
så han kunne ikke spise mere af dem

en dag da han var særligt sulten
foreslog han
at han kunne spise hendes fødder
hun kunne alligevel bedst lide at sidde ned og
snakke
og spise
og hun skulle jo ingen steder
sagde han
så sådan blev det

på den måde havde hun fred i noget tid

men jo mere han spiste
jo mere sulten blev han
og det var hendes ansvar at stille sulten
syntes han
og hun

man giver
man tager

så fik han en ide
han kunne spise hende indefra
så ville hun stadig være nyttig

han stak et sugerør gennem hendes navle
og sugede
flere gange om dagen

i starten var det en befrielse
hun følte sig tom og let
som en plasticpose i vinden
uden indhold

men en dag skete der noget mærkeligt
tomheden var tung
hjerterets slag gav ekko
i kroppens hule rum

den dag
var det som om hjertet ville ud

så det kæmpede sig vej
op gennem hendes hals
ud af munden
og landede ved hendes senede benstumper

det nøgne bankende hjerte

teltet

bar det hvide flag som en kappe
et værn mod ufred

rålte ikke
konfrontationen
viftede flaget febrilsk

så skete det
krigen brød ud
en fuldstændig stille
og underlig krig
ingen angreb
kun en snigende frygt
før at træde forkert
i et minfelt

da verden blev delt i to
da grænsen blev trukket

byggede et telt af det hvide flag
og kravlede derind

jeg har boet der siden

til britta

husker du
den nye tykke pige
på skolen

huller i bukserne
smells like teen spirit
kysede drenge
hvis de ville

de var ved at blive store
dine små
var ved at forandre sig

det blev hendes skyld

hun husker
når du talte
til alle
om den dårlige indflydelse

hun husker
du sagde til alle
at den nyeste luseplage
var kommet med hende

hun husker
sig selv nøgen

efter en idræsttime

dine ord
en voksen
foran klassens piger
hun havde for meget fedt
på kroppen

måske husker du ikke
britta

ting jeg æder

hun æder sig selv
som lyng
lille feminin lilla
står rank og vokser
hvor intet andet kan

jeg æder mig selv
som en fedtet grillkylling
af ubestemmelig oprindelse
som ubeskattede quarter pounders
og oversaltede pomfritter
som plastikbernaise

jeg æder mig selv
som tvivlsomt blandelseslik
begrænset af fedtede hænder

hun æder sig selv
som en yndig plante

jeg æder mig selv
som en stor
fed
behåret mand
der altid sveder
had uden selvkontrol

jeg æder hele verden
også hende
og den lyng hun har spist

-tægt

jeg voldtager mig selv
med din krop
holder mig nede

med vilje

siger ikke
nej
til dig
for mig

pletten på lagenet
siver
ud af mine øjne

intermezzo

hold kæft hvor er det kedeligt
at læse det her lort

jeg kan ikke være digter
jeg kan ikke tænke stort

det kan være lige meget
mit talent slår ikke til

det var bare noget jeg legede
hvem vil høre hvad jeg vil

så hold kæft læg pennen fra dig
du skal ikke komme her
hold dit maskebal i skyggen
for hvem tror du dog du er

men ordene trommer i mit hoved
mine fingre slår en takt
jeg er bare en kustode
for det som bliver tilvejebragt

det er så banalt at rime
gammeldags og tåbeligt
poesiens sidste time
men dog noget der er mit

så nu kommer mine tanker
nu er nu og sket er sket

jeg vil lette jantes anker
jeg skal ud
og være poet

far

to sjæle
samme æt

uløseligt forbundne
men uforenelige
hvilende vulkaner
under den forstummede lammende aske
efter det

udgraves
efter seklers tavshed

ryg mod ryg
i stormende
rasende
ro

kraenker

jeg overgreb
om hendes bryster
de andre grinede

det skulle være hende
den lille perfekte krøllede
skolens lækreste

jeg så det ikke
dengang
begreb ikke hvad jeg greb over

ville bare imponere
dumme drenge
som aldrig ville begribe mig

vi væddede penge
jeg gjorde det

hvad tænkte hun
senere
efter overrasket vrede
tappert halvsml
faldt af hendes ansigt

jeg gjorde det
tilgiv mig

fede mor som tykaktivist

fede mor vil være tykaktivist
hun vil tage svagt belyste billeder
af sin nøgne krop
og dele dem på sociale medier
med inspirerende hashtags
#elskdigselv
#tykaktivist
#jegersmuk
#jegmåogsåværeher
#minkropermittempel

problemet er
fede mors krop
overhovedet ikke er et tempel
den er mere et fængsel
bleg beton med pigtråd
så ingen kan komme ind
eller ud

og det er bare
et mindre fedt hashtag
#minkroperetfængselenblegbetonklodsmedpigtråd

så fede mor nøjes med at kigge på
de andre tykaktivister
hun ser dem afklæde deres kroppe
og smile selvsikkert

men fede mor ser
bag smil
og dæmpet belysning

hun ved det

tager en flot selfie
til instagram
i fugleperspektiv

ting, jeg hader

par der holder i hånden på cykel
der skal ikke siges mere om det

banegård

min krop var en banegård
hvor folk kom
mens de søgte
efter andre steder

min krop var et kollektiv
alle rum
var til fri afbenyttelse

min krop var en valuta
betalte for venskaber
opmærksomhed

min krop var en legeplads
hvor man kunne hoppe
på en blød trampolin
gynge i flæskede gynger
slå så hårdt man ville
i en boksepude af indestængt vrede
og selvmedlidenhed

min krop var et fælleseje
hvor begge parter
havde lige meget ret
til dens faciliteter

min krop var en banegård
fuld af afgang

fede mor er hulken

fede mor er rasende
hun får alting ud af skabene
smækker med dørene
skriger
river sig i håret

det fede ansigt brænder ildrødt
hendes ord stikker huller i maskerne
hun sætter ild til det hele

pludselig vokser hun
tøjet flækker og falder af
hun bliver stærkere og vildere
kan rive alting midt over
med de bare næver
møbler døre vægge
alting splintres
mod hendes ustyrlige raseri

indeni

udenpå
er hun bare fed
og rødmosset
mens en enkelt rasende tåre
fordamper på hendes kind

hunden

jeg sparkede engang min hund
det gjorde ondt
på os begge

jeg var rasende
hver dag
der var aldrig tid
der var aldrig ro

da de endelig sov
listede jeg ned ad trappen
med håbet i hånden
så da han begyndte at gå

sparkede jeg efter ham
og ramte

undskyld

manual for et menneske

jeg er
manual for et menneske
afrevne sider
æselører

side 6

i tilfælde af verbale ubehageligheder
er det vigtigt
at man husker at mennesket
ikke
mener det så slemt
man må altid
gøre sig umage
for ikke
at irritere mennesket
da det jo
selvsagt
kan føre
til verbale ubehageligheder
mennesket kan ikke gøre for det
mennesket har lært at tale sådan

side 8

i tilfælde af kontrollerende adfærd
må man være opmærksom på

at mennesket ved bedst
og derfor må være den
der skal tage de vigtige beslutninger
ethvert forsøg på
at omstøde menneskets beslutninger
må fremsættes yderst forsigtigt
og med respekt
for menneskets overlegenhed

side 1

denne manual skal altid konsulteres
før
en eventuel reaktion på menneskets adfærd
den vil lempe konfrontationer
problemer
skader
i kontakten med mennesket
husk altid
menneskets adfærd
kommer kun af kærlighed

fede mor er sjov

fede mor er sjov
på den fede måde
hun opdagede tidligt
jo federe hun blev
jo mere måtte de grine
for når man griner
kniber man øjnene sammen
og så kan man ikke se
fede mors fede krop
så lægger man ikke mærke til
fede mors tallerken i buffeten
fede mors forsøg på at skjule
sin krop
sin tallerken
sig selv

fede mor har masser af selvironi
det betragter hun selv
som et vigtigt karaktertræk
for det er så godt at grine
af sig selv
når røven skubber ting ned af bordet
når hun er for tung til trampolinen
når hun ikke kan være i cafestolen
når selen i flysædet ikke kan nå
så fede mor har lært

at lave vittser om sin krop

for hvis hun siger det først
kan andre ikke nå at sige det
hvis hun siger det selv
kan andre ikke se
med sammenknæbne øjne

fede mor fedtgriner
hele vejen til slikskuffen

fede mor i mørket

fede mor ved det
med det samme
luften ændrer sig

mørket er med

det trænger ind i deres hjem
i hendes krop
tynger

fede mor kender mørket
hendes far bar det
i sin mappe
i sin lomme
på sin ryg

og fede mor lærte hurtigt
at høre
hvordan døren lukkedes
vejtrækning
hun lærte at læse
mellem linjerne
ved hans højre øje
fra bilens bagsæde

bittesmå forskelle
blev kærmestore

og mørket kom

hun kunne ikke larme
eller forsvinde
tvunget til eksistens
i mørket
kold tung og tom

mørket har lært fede mor at mærke
svagere sigtbarhed

hun mærker
med kroppen

hun vokser
med mørket

om natten

om natten er jeg fri
der danser jeg
med velkendt lethed
igennem mig selv

der åbner jeg munden
og tonerne flyder så langt
at jeg ikke længere kan nå dem
de forsvinder
men bliver ikke væk

jeg krøller mig sammen
til en gigantisk snebold
og ruller og ruller
hurtigere og hurtigere
til jeg er en lavine af lyd

let som et blankt stykke papir
voldsom som lavinens enorme lydspiræl
intet kan standse mig
jeg er fri

op

brækket er mørkerødt og slimet
tråde hænger ud af munden
de skaber jordforbindelse

det er godt at brække sig
at kaste alt det op
jeg får slugt i løbet af en dag
kanelnegle og knaster
cola og køer
slik og svin

det skal op
ellers bliver jeg dårlig
dårlig til at tænke
til at tale
til at leve

så her kommer det altså
en syndflod af fornægtelse
falske smil
vælder op og ud af kroppen

ender som en kæmpe sø af syre
og syrligheder
på den kolde brune jord

ned i kassen fede mor

fede mor kan bøjes meget
et slangemenneske
komprimeringskompromiset

hun finder altid en måde
at gøre sig
selv
så lille som muligt

der er masser af plads i min kasse
siger hun stolt
og smiler lidt nervøst

og mens kassens vægge buler og bæver
råber fede mor
se mig
se hvor lille
jeg
er

slut

farvel min ven
nu skal du gå
jeg vil
ikke mere

jeg har fået nok
ædt det hele
og mere til
igen og igen

du hjalp mig engang
gjorde sort til grå

men grå er gråt
i gråt

og jeg vil bade
i mangelafarvet glimmer

jeg vil ikke mere
nu skal du gå
ikke på gensyn
min ven

som lone siger

bare alt var data
så ville jeg zip-komprimere
min krop

skilsmissematematik

først siger man

$$1+1 = 4$$

$$\text{så } 4 = 100\%$$

men så:

$$18 \times 365 = \downarrow$$

og det

$$\rightarrow 4/2 = 3 \text{ og}$$

$$3 = 100\%$$

men kun

$$0,5 \times 52 = 0,5 \times 12 = 0,5 \times 365$$

$$\text{så } 100\% = \frac{1}{2}$$

og hvad er værdien i det

fede mor flyver

fede mor har fået vinger
måske har de altid været der
under huden

fedtet holdt vingerne
nede
på jorden

hvor fede mor og andre fede mødre hører til

hørte

men de begyndte at kradse
vingerne

de ville ud
de ville sprede sig
de ville afsløre det fedeste vingefang
skygge for solen
tvinge andre til at se

det kløede
og fede mor prøvede
at glemme
fortrænge
ignorere
den uendelige insisterende kløe
konstant kradsende

kildende
konstaterende

en dag var de nået igennem fedtet
rev og sled i fede mors hud
sidste frontlinje
før frihed

og så skete det
huden sprak
flækkede lydløst

og de fedeste
stærkeste
vinger
foldede sig ud

fede mor flyver
tæt nok på solen
til at fedtet smelter

foran

den sorte flade

uovervindelig
uendelig

kold og blank som sten

vender om

bagud er tryghed
det kendte
det vidste

men nu er bagud
forbi

der er kun foran

tørner mod fladen
den giver sig
lidt
uendeligt lidt

famler efter våben
men her er intet
kun mig
helt inderst
lukker kroppen om det
den ikke vil

22

alt det
der ikke kan tøyles
må sættes fri

noget inderst rykker på sig
men venter

noget prikker
i den sorte flade
en lillebitte prik af lys

lys

flere huller
mange huller
mere lys

det inderste rør sig
febrilsk

så flænges fladen
flås i stykker
tusinde hænder
river

skubber fremad
det inderste vælter ud af munden
måbende stormflods forløsning
hvirvler
flyver

en orkan af indestængt alting
trækker fra alle sider

23

Tak,

Lucas og Carl, for at være mit livsgrundlag, mit livs kærlighed(er), mine elskede for evigt.

Carina, for kærlig og konstruktiv kritik, men ikke mindst for venskab, samtaler og kærlighed.

Palle, for kompetent og kærlig sparring, tørre vittiser og for at være en kæmpe ildsjæl.

Mor, for uendelig opbakning og for at lytte til oplæsninger, der gjorde ondt.

Anne, for tro på mine evner til stort set alt, for søsterskab og kærlighed i medgang og modgang og for alternative vinkler på livet.

Jakob og Camilla på OUH, for kærlig håndtering af seks forskellige mennesker med de samme forskellige udfordringer.

Cat, Trine, Stine Marie, Stine, Louise, Maria Louise, Elisa og Louise, for ører og kærlighed.